

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Republika Turcji

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 września 2012 r. (sprawa R 2613/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Republiką Turcji a J. Yaqubem i G. Yaqubem.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) J. Yaqub pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Bouiliez przeciwko Radzie

(Sprawa T-31/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2007) — Decyzja o nieawansowaniu wnoszącego odwołanie do grupy zaszeregowania AST 7 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 266 TFUE — Artykuł 45 regulaminu pracowniczego — Sprzeczność w uzasadnieniu — Porównanie osiągnięć — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2013/C 336/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vincent Bouiliez (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.N. Louis i É. Marchal)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 14 listopada 2012 r. w sprawie F-75/11 Bouiliez przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Vincent Bouiliez pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2013 r. — Van Neyghem przeciwko Radzie

(Sprawa T-113/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2007 r. — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AST 7 — Oddalenie skargi w pierwszej instancji — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 266 TFUE — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2013/C 336/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kris Van Neyghem (Tienen, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie F-77/11 Van Neyghem przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Kris Van Neyghem pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w ramach niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2013 r. — Syrian Lebanese Commercial Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-477/13)

(2013/C 336/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syrian Lebanese Commercial Bank S.A. L. (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: adwokaci P. Vanderveeren, L. Defalque i T. Bontinck)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej ze względu na umieszczenie i utrzymanie wpisu strony skarżącej w załączniku II do rozporządzenia Rady 36/2012/UE;

— w rezultacie orzeczenie odpowiedniego i pełnego odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę skarżącą ze względu na bezprawne zachowanie Unii odpowiadającego kwocie czterdziestu jeden milionów siedemdziesięciu czterech tysięcy dziewięciuset czterdziestu euro (41 074 940 EUR) wraz z odsetkami wyrównawczymi i odsetkami za zwłokę według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe, i przyznanie tymczasowo odszkodowania w wysokości miliona euro z zastrzeżeniem jego dostosowania przy uwzględnieniu wydatków i inwestycji, których strona skarżąca będzie musiała dokonać, aby odzyskać swój wizerunek i reputację;

— posiłkowo, jeśli zostanie uznane, że kwota poniesionej szkody powinna zostać ponownie oszacowana, wydanie postanowienia o zasięgnięciu opinii biegłego zgodnie z art. 65 lit. d), art. 66 § 1 i art. 70 regulaminu postępowania przed Sądem;

— obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi — w odniesieniu do bezprawnego zachowania zarzucanego Radzie, jeśli chodzi zarówno o przyjęcie środków w postaci zamrożenia funduszy, jak i utrzymanie ich od stycznia 2012 r. — cztery zarzuty dotyczące:

— oczywistego błędu w ocenie dotyczącego zaangażowania strony skarżącej w finansowanie reżimu syryjskiego;

— braku wystarczającego i dokładnego uzasadnienia środków przyjętych przez Radę wobec strony skarżącej;

— naruszenia prawa do obrony oraz prawa do rzetelnego procesu i skutecznej ochrony sądowej;

— uchybień związanych z badaniem przeprowadzonym przez Radę powodujących niezgodność z prawem środków ograniczających przyjętych przez Radę.

Strona skarżąca podnosi, że przyjęte przez Radę środki w postaci zamrożenia funduszy stanowią pewną przyczynę poniesionych przez nią szkód zarówno materialnych, jak i niematerialnych.

W odniesieniu do szkody materialnej strona skarżąca powołuje się na to, że poniosła istotne straty operacyjne i technologiczne wynikające w szczególności z utraty stosunków handlowych z kilkoma bankami europejskimi i arabskimi, drastycznego spadku wyników działalności operacyjnej oraz utraty wielu aktywów bankowych począwszy od 2012 r. Ponadto jej były dostawca oprogramowania bankowego zaprzestał prowadzenia z nią wszelkich stosunków.

W odniesieniu do szkody niematerialnej strona skarżąca żąda odszkodowania za szkodę wynikającą z naruszenia jej wizerunku ze względu na przyjęte przez Radę niezgodne z prawem środki w postaci zamrożenia funduszy.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2013 r. — Marchiani przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-479/13)

(2013/C 336/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Charles Marchiani (Toulon, Francja) (przedstawiciel: adwokat C.S. Marchiani)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego z dnia 4 lipca 2013 r.;

— stwierdzenie nieważności noty debetowej z dnia 5 lipca 2013 r.;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą strona skarżąca kwestionuje decyzję Parlamentu Europejskiego w sprawie odzyskania kwot pobranych przez stronę skarżącą w latach 2001-2004 tytułem dodatku dla asystentów Parlamentu.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia proceduralnego w zakresie, w jakim decyzja sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 4 lipca 2013 r. była sprzeczna z decyzjami Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, jak również z zasadą kontrydiktoryjności oraz poszanowania prawa do obrony.

2) Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego (przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet).

3) Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie akt sprawy.

4) Zarzut czwarty dotyczący braku bezstronności sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego przy wydawaniu decyzji z dnia 4 lipca 2013 r.

5) Zarzuty piąty i szósty dotyczące przedawnienia ściągania kwot będących przedmiotem decyzji w sprawie ich odzyskania.